

Fremme, og navnlig, at det ikke besluttedes, at det skulde overgaae til tredje Behandling, da vilde Tiden til at fremkomme med et saadant Foredrag være, naar Paragraphbehandlingen af Lovforslaget var fuldendt, og der blev Spørgsmaal om, hvorvidt Lovforslaget skulde overgaae til tredje Behandling. Det er ogsaa dette sidste Hensyn, at den anden Behandling paa denne Maade dog kunde tilstede et Foredrag af det Indhold, som det hørte, der har været Grunden til, at jeg, — hvad jeg jo forøvrigt meget nødigten indlader mig paa, — ikke har troet at burde afbryde den ærede Landsstingsmand i det holdte Foredrag, idet det reiste Spørgsmaal kan blive optaget igjen, naar Paragraphbehandlingen har fundet Sted. Til denne Paragraphbehandling maae vi altsaa for Diebliffet indskrænke os.

Riis: Jeg maa takke den høitærede Formand for, at han ikke har afbrudt mit Foredrag; thi jeg erkjender fuldkommen, at den Indvending, han har gjort derimod, er rigtig. Det er ganske sandt, at jeg burde have yttret mig paa den Maade, jeg har gjort, allerede ved den første Behandling, eller jeg burde idag have omtalt de enkelte Paragrapher; men jeg har ærligt prøvet paa, saavidt jeg formaaede det, om der ikke ved en Forandring af de enkelte Paragrapher kunde komme noget Fornuftigt ud af et saadant Forslag, og jeg tilstaaer min fuldstændige Afmagt i denne Henseende. Jeg kan ikke tilveiebringe nogen hensigtsmæssig Ændring eller Rettelse i Forslaget; jeg kan derfor ikke andet end virke for, at Forslaget ikke overgaaer til tredje Behandling; og dette vil jeg derfor tillade mig at stemme for.

Formanden: Vi gaae nu altsaa over til Paragraphbehandlingen.

Indenrigsministeren: Det er saaledes en Selvsølge, at de Erindringer, jeg vilde gøre i Anledning af det holdte Foredrag, senere kunne fremkomme?

Formanden: Ja, jeg tillod mig netop at bemærke, at dette Foredrag kunde tilstedes ved en anden Behandling, naar det blev an-

bragt paa det Stadium af Sagen, hvor der blev Spørgsmaal om Forslagets Overgang til tredje Behandling.

Da Ingen ønskede at yttre sig over de enkelte Paragrapher, gik man over til Afstemning, hvorved (S. Anhang. Pag. 391—92) Lovforslagets enkelte Paragrapher vedtoges saaledes:

§ 1 med 34 Stemmer mod 1.

§ 2 eenstemmig med 34 Stemmer.

§ 3 eenstemmig med 32 Stemmer.

§ 4 eenstemmig med 33 Stemmer.

Formanden: Efter den Anledning, der er givet ved det tidligere Yttrede, skal jeg saaledes sætte under Forhandling, om Sagen skal overgaae til tredje Behandling, og give den ærede Indenrigsminister Ordet.

Indenrigsministeren: Det vil være det høitagtede Thing bekendt, at jeg, da dette Lovforslag blev indbragt i det andet Thing, fremsatte adskillige Betæneligheder ved det, men sluttede med, at Spørgsmaalet dog beroede paa, om der var en virkelig Trang til en saadan Modification af vor Fattiglovgivning, der kunde sjerne eller overveie disse Betæneligheder, og at dette Spørgsmaal var af den Art, som Regjeringen maatte overlade til Rigsdagens Bedømmelse. Jeg skal nu i Anledning af det Foredrag, der sidst blev holdt, gøre Rede for, hvorfor jeg ikke kan betragte Sagen fra et saadant Standpunkt, som en saadan Anvendelse af socialistiske Grundsætninger, som den sidste ærede Taler. Hvis jeg var af den Overbeviisning, maatte jeg have erklæret mig meget bestemt imod Loven.

Jeg skjønner ikke rettere, end at Sagen er ganske simpelt en Modification af Fattigvæsenslovgivningen (Hør!) og, hvis man, hvad man maaftøe nok kunde, vilde sige, at Fattigvæsenslovgivningen har et vist socialistisk Præg, ja, saa har dette Lovforslag det ogsaa, men videre gaaer heller ikke dets socialistiske Charakter. Det er jo ganske vist, at i de Stater, der have antaget en tvungen Fattigforsørgelse, hvor denne ikke kan negtes endogsaa dem, der selv